

БЕЗЪ ДА СЪ РОДЕНИ ФІЛОСОФИ.

4. Когá-то сѧ оупражнѧваемы сѧкога сѧ оумъ-жтѧ. Сѧкамъ чи мѧжемъ да раздѣлимъ на двѧ клáсове рáботаніѧ-тѧ на оумъ-жтѧ. Пѣрвый-жтѧ ѣ дѣйстви́телно-то рáботанье, когá-то оумъ-жтѧ бѧди ѧ рáжда ѡтъ сѧмо сѧбе си понáтїѧ-тѧ: втѡрый-жтѧ ѣ страда́тельно-то рáботанье, когá-то оумъ-жтѧ возблагодарѧва сѧ да възпрїѣмѧ сѧмо на дрѹги-тѣ понáтїѧ-тѧ: на примѣръ когá-то прочїтамы, ѧли слѹшамы. Защо пѣрвый-жтѧ клáсъ ѧщи по́ много сїлѧ ѡтъ втѡрый-жтѧ, ѧ защо-то оубезсїлѧ тѧжрдѣ́ много, трѣбаше да сѧ мѧчимъ да ги развѣрѧемы.

5. Когá-то забїрамы да оупражнѧваемы сѹмны-тѣ сїлы ѡтъ тѧжрдѣ́ мálлѧкъ вѡзрѧсть. Оáко голѣ́мо припїранье на оумъ-жтѧ когá-то стѧва въ пѣрвы-тѣ годїны на живѡтъ-жтѧ, ѣ на срѣща на ѣстѣственны-тѣ закѡны: сѧко рáботанье на оумъ-жтѧ на ѣднѡ момчѣнце коѣ-то не ѣ достїгнало на сѣдмѧ-тѧ годїнѧ, ѣ на срѣщо ѣстѣственны-тѣ закѡны, ѧ мѹ докáрѧ на тѣло-то таквыѧ врѣды, коѧ-то докáрѧ ѧ рѧко-блѹдїе-то.

6. Когá-то сѧ оупражнѧваемы на ѣднѡ нѣщо коѣ-то не ѧи докáрѧ нїкакѧко возблагодарѣнїе. Кѡлко-то по́ много сѹмно-то рáботанье возблагодарѧва дѹшѧ-тѧ, тѡлко-зи по́ мálко трѹдъ ѧи докáрѧ. Трѣба оѹбо да гѹдимъ голѣ́мо вни́манїе на сѹчїнїе-то, коѣ-то ще ѧзвирѣмъ зарáдъ да познáемъ ꙗ́ко ѣстество-то ѧи сѧ возблагодарѧва на нѣго.

7. Когá-то продѧжѧваемы ѧ повѹждаваемы прости́-